

Downloaded via the EU tax law app / web

TIESAS SPRIEDUMS (piekt? pal?ta)

2015. gada 22. oktobr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – PVN – Direkt?va 2006/112/EK – 168. pants – Ties?bas uz nodok?a atskait?šanu – Priekšnodok?a, kas samaks?ts par kapit?lieguld?jumu pre?u ieg?di vai izgatavošanu, atskait?šana – Atp?tas taka, kas ir tieši paredz?ta, lai sabiedr?ba to izmantotu bez maksas – Atp?tas takas izmantošana ar nodokli apliekamu dar?jumu veikšan?

Lieta C?126/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Lietuva) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 18. febru?r? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 17. mart?, tiesved?b?

“Sveda” UAB

pret

Valstybin? mokes?i? inspekcija prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos,

piedaloties

Klaip?dos apskrities valstybin? mokes?i? inspekcija.

TIESA (piekt? pal?ta)

š?d? sast?v?: ceturt?s pal?tas priekšs?d?t?js T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], kas pilda piekt?s pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši D. Šv?bi [*D. Šv?by*], A. Ross [*A. Rosas*], E. Juh?ss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*] (referents),

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?rs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 4. febru?ra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- Lietuvas vald?bas v?rd? – *D. Kriau?inas* un *R. Dzikovi?*, k? ar? *D. Stepanien?*, p?rst?vji,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – *S. Brighthouse* un *J. Kraehling*, k? ar? *M. Holt*, p?rst?vji, kuriem pal?dz *O. Thomas*, barrister,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *L. Lozano Palacios* un *A. Steiblyt?*, p?rst?ves,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2015. gada 22. apr??a tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 168. pantu.

2 Šis līgums ir ticis iesniegts tiesvedībā starp “Sveda” UAB (turpmāk tekstā – “Sveda”) un Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas pakārtībā esošā valsts nodokļu inspekcija, turpmāk tekstā – “Valsts nodokļu inspekcija”) par līgumu atteikt atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), ko Sveda samaksāja kā priekšnodokli saistībā ar atpūtas un baltu mitoloģijas izziņas takas (turpmāk tekstā – “atpūtas taka”) ierīkošanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 9. panta 1. punkts ir noteikts:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzāju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pakalpojuma izmantošana ar nolikumu gūt no tās ilglaicīgus ienākumus jāpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

4 Šīs direktīvas 63. pants ir paredzēts:

“Nodokļa iekasētājam gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasētājam tad, kad faktiski ir veikta preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana.”

5 Minētās direktīvas 167. panta teksts ir šāds:

“Atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kļūst iekasētājam.”

6 Šīs pašas direktīvas 168. pants ir noteikts:

“Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecas uz dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..].”

Lietuvas tiesības

7 2002. gada 5. marta Likuma Nr. IX-751 par pievienotās vērtības nodokli 58. panta 1. punkta 1) apakšpunkta teksts ir šāds:

“PVN maksātājam ir tiesības uz PVN priekšnodokļa un/vai importa PVN atskaitēšanu par iegādātajiem un/vai importētajiem precēm un/vai pakalpojumiem, ja šīs preces un/vai pakalpojumi tiek izmantoti šādām minētā PVN maksātāja darbībām:

1) ar PVN apliekamo pre?u pieg?dei un/vai pakalpojumu sniegšanai.”

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

8 Sveda ir pe??as g?šanai dibin?ta juridiska persona, kuras darb?ba ietver izmitin?šanu, ?dienu un dz?rienu p?rdošanu, tirdzniec?bas izst?žu, kongresu un atp?tas pas?kumu organiz?šanu, inženiertehniskos darbus un ar šo darb?bu saist?t?s konsult?cijas.

9 2012. gada 2. mart? Sveda ar Zemkop?bas ministrijas Valsts maks?jumu a?ent?ru (*Nacionalin? mok?jimo agent?ra prie Žem?s ?kio ministerijos*) nosl?dza subs?dijas l?gumu. Atbilstoši šim l?gumam Sveda uz??m?s ?stenot projektu ar nosaukumu “Baltu mitolo?ijas atp?tas (izgl?tojoš?) taka”, k? ar? nodrošin?t sabiedr?bai bezmaksas pieeju tai. Š? a?ent?ra uz??m?s segt da?u l?dz 90 % no š? projekta ?stenošanas izmaks?m, kam?r atlikušos ?stenošanas izdevumus uz??m?s segt Sveda.

10 Sveda atskait?ja PVN par dažu kapit?lieguld?jumu pre?u ieg?di vai izgatavošanu saist?b? ar attiec?g?s atp?tas takas izb?ves darbiem un sast?d?ja PVN deklar?ciju par 2012. gada j?niju, kur? t? samaks?to priekšnodokli nor?d?ja k? atskait?mu. Tom?r Klaip?das novada Valsts nodok?u inspekcija (*Klaip?dos apskrities valstybin? mokes?i? inspekcija*), kurai Sveda iesniedza pieteikuma par attiec?go PVN summu atmaks?šanu, uzskat?ja, ka t?da atmaksa nav attaisnota, jo nav ticis pier?d?ts, ka ieg?d?t?s preces un pakalpojumi tika izmantoti ar PVN apliekamai darb?bai. Uz š? pamata Klaip?das novada Valsts nodok?u inspekcija 2012. gada 24. august? atteica šo summu atskait?šanu.

11 Sveda c?la pras?bu *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Vi??as apgabala administrat?v? tiesa) atcelt l?mumu par š?s atskait?šanas atteikumu. Š? pras?ba tika noraid?ta k? nepamatota.

12 P?c tam Sveda iesniedza apel?cijas s?dz?bu *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Augst?k? administrat?v? tiesa).

13 Lai gan, iesniedz?jtiesas skat?jum?, attiec?gie izdevumi par kapit?lieguld?jumiem Sveda ir radušies saist?b? ar n?kotn? pl?noto saimniecisko darb?bu, iesniedz?jtiesai tom?r ir šaubas par PVN priekšnodok?a atskait?šanu. Šaj? zi?? t? šaub?s par to, vai past?v tieša un t?l?t?ja saikne starp izdevumiem, kas saist?ti ar veiktajiem darbiem, un Sveda pl?noto saimniecisko darb?bu, jo ir tieši paredz?ts, ka sabiedr?ba atp?tas taku izmantos bez maksas.

14 Š?dos apst?k?os *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Augst?k? administrat?v? tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai PVN direkt?vas 168. pantu var interpret?t t?d?j?di, ka ar to nodok?a maks?t?jam ir pieš?irtas ties?bas atskait?t PVN priekšnodokli, kas samaks?ts par t?du kapit?lieguld?jumu pre?u izgatavošanu (ieg?di), kuras ir paredz?tas pamatliet? pl?not?s saimniecisk?s darb?bas veikšanai un kuras ir tieši paredz?tas, lai t?s bez maksas izmantotu sabiedr?ba, bet kuras tom?r tiek izmantotas k? apmekl?t?ju piesaistes veids vietai, kur? nodok?a maks?t?js, veicot savu saimniecisko darb?bu, pl?no pieg?d?t preces un/vai sniegt pakalpojumus?”

Par prejudici?lo jaut?jumu

15 Uzdotot jaut?jumu, iesniedz?jtiesai b?t?b? v?las zin?t, vai PVN direkt?vas 168. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to t?dos apst?k?os k? pamatliet? nodok?a maks?t?jam ir pieš?irtas ties?bas atskait?t PVN priekšnodokli, kas samaks?ts par t?du kapit?lieguld?jumu pre?u ieg?di vai izgatavošanu saist?b? ar pl?notu saimniecisko darb?bu lauku t?risma un izklaides jom?, attiec?b?

uz kurām, pirmkārt, ir tieši paredzēts, ka sabiedrība tās izmantos bez maksas, un kuras, otrkārt, ir līdzekļi ar nodokli apliekamu darbījumu veikšanai.

16 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāatgādina, ka PVN direktīvas 168. panta a) punktā paredzēts tiesības atskaitīt nodokli ir neatņemama PVN mehānisma sastāvdaļa un principā nevar tikt ierobežotas. Tās ir nekavējoties izmantojamas attiecībā uz visiem ar iepriekš veiktiem darbījumiem saistītajiem priekšnodokļiem (šajā ziņā skat. spriedumu *SKF*, C-29/08, EU:C:2009:665, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Atskaitēšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot uzņēmumu no PVN, kas tam jāmaksā vai ko tas samaksājis saistībā ar visu savu saimniecisko darbību. Tādējādi kopējā PVN sistēma nodrošina neitralitāti attiecībā uz nodokļa piemērošanu visai saimnieciskajai darbībai neatkarīgi no tās mērķiem vai rezultātiem, ja vien pati minētā saimnieciskā darbība principā ir apliekama ar PVN (skat. it īpaši spriedumu *Eon Aset Menidjunt*, C-118/11, EU:C:2012:97, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 No Direktīvas 168. panta izriet, ka tad, ja nodokļa maksātājs, rēķojoties šādā statusā preces iegādes brīdī, izmanto precī saviem ar nodokli apliekamiem darbījumiem, viņam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams vai samaksāts par minēto precī (skat. it īpaši spriedumu *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Pirmkārt, attiecībā uz to, vai *Sveda* rēķojas kā nodokļu maksātājs atpūtas takas ierīkošanā, proti, saimnieciskās darbības vajadzībām PVN direktīvas 9. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, ir jāatgādina, ka persona, kas rēķojas kā nodokļu maksātājs, var iegādāties preces un pakalpojumu saimnieciskās darbības vajadzībām šīs normas izpratnē, pat ja preces netiek nekavējoties izmantotas šajā saimnieciskajā darbībā (šajā ziņā skat. spriedumu *Lennartz*, C-97/90, EU:C:1991:315, 14. punkts).

20 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tas, kurš veic ieguldījumu ar mērķi, ko apstiprina objektīvi fakti, lai veiktu saimniecisku darbību PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, ir jāuzskata par nodokļa maksātāju. Rēķojoties šādā statusā, viņam saskaņā ar šīs direktīvas 167. un nākamajiem pantiem tādējādi ir tiesības nekavējoties atskaitīt maksājamo vai samaksāto PVN no veiktajiem ieguldījumiem attiecībā uz darbījumiem, ko viņš ir iecerējis veikt un kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu (šajā ziņā skat. spriedumu *Gran Via Moinești*, C-257/11, EU:C:2012:759, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Atbilstoši PVN direktīvas 63. un 167. pantam šīs atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitāmais nodoklis kāst iekasājams, proti, preču piegādes brīdī (spriedums *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Jautājums par to, vai nodokļa maksātājs šādā statusā ir rēķojies saimnieciskās darbības vajadzībām, ir fakta jautājums, kas ir jāvērtē, ņemot vērā visu informāciju lietā, tostarp attiecīgās preces veidu un laikposmu starp tās iegādi un izmantošanu šā nodokļa maksātāja saimnieciskajā darbībā (šajā ziņā it īpaši skat. spriedumu *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 40. un 41. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Šis vērtējums ir jāveic iesniedzējtiesai.

22 Šajā lietā iesniedzējtiesa ir raksturojusi izdevumus saistībā ar kapitālieguldījumu precēm pamatlīdī kā noteikti paredzētus *Sveda* plānotās saimnieciskās darbības īstenošanai. Atbilstoši šīs tiesas konstatātajam, ko pamato lietās materiālos minētie un tai iesniegtie objektīvie fakti, attiecīgā atpūtas taksu var uzskatīt par apmeklētāju piesaistes veidu, lai nodrošinātu tiem preces un pakalpojumus, pateicoties suvenīru, pirtikas un dzirniņu pārdošanai, kā arī piedāvātajai iespējai piekļūt atrakcijām un maksas peldvietām.

23 Tādējādi no minētajiem konstatājumiem, šīet, izriet, ka *Sveda* ir iegādājies vai

izgatavojusi attiecīgās kapitālieguldījumu preces ar nolūku, ko apstiprina objektīvi fakti, veikt saimniecisko darbību un līdz ar to ir rīkojusies kā nodokļa maksātājs PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.

24 Šo konstatējumu nekādā ziņā neatspēko Lietuvas valdības norādītais apstāklis, ka atbilstoši subsīdijas līgumam šīs kapitālieguldījumu preces ir jānodod sabiedrībai bezmaksas izmantošanai piecu gadu ilgā laikposmā no to iegādes brīža un tādējādi tās šajā pašā laikposmā nevar tikt izmantotas *Sveda* saimnieciskajā darbībā.

25 Tas, ka tās subsīdijas līgums pamatliet neapņēma minētajā laikposmā nodot atpakaļ taku izmantošanai par maksu, neliedz *Sveda* veikt šo sprieduma 22. punktā minēto saimniecisko darbību. It īpaši, iesniedzējtiesas skatījumā, var uzskatīt, ka šo atpakaļ taku ir domāta apmeklētāju piesaistīšanai, lai mudinātu viņus iegādāties ar PVN apliekamās preces un pakalpojumus, kurus piedāvā *Sveda*. Turklāt, kā izriet no līguma sniegtā prejudiciālu nolūmumu, ar kapitālieguldījumiem saistītie izdevumi, kurus sedz *Sveda*, peļņas gūšanai dibināta juridiska persona, šīs atpakaļ takas izbūvei – vismaz daļēji – tiks segti no ieņēmumiem par preču un pakalpojumu nodrošināšanu saistībā ar šo plaņoto saimniecisko darbību.

26 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai kapitālieguldījumu preces pamatliet *Sveda* izmanto saviem ar nodokli apliekamajiem darījumiem atbilstoši PVN direktīvas 168. pantam, no iesniedzējtiesas konstatētā izriet, ka šo kapitālieguldījumu preču iegāde vai izgatavošana ir tieši domāta tam, lai sabiedrība tās izmantotu bez maksas, bet tajā pašā laikā tās atbilst nodokļa maksātāja mērķim ar nodokli apliekamo darījumu veikšanu.

27 Lai saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nodokļa maksātājam tiktu atzītas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu un tiktu noteikts šo tiesību apjoms, principā ir nepieciešama tiešas un tīlītājas saiknes esamība starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem tādēļ veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu. Tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par iepriekš iegādātām precēm vai pakalpojumiem, paredz, ka to iegādes izdevumi veido daļu no tādā darījumu cenām, par kuriem notiek jāmaksā PVN, kas dod tiesības veikt atskaitījumu (skat. it īpaši spriedumu *SKF*, C-29/08, EU:C:2009:665, 57. punkts).

28 Taču, kā savu secinājumu 33. un 34. punktā ir norādījis ģenerālvadlāvis, Tiesa ir atzinusi atskaitīšanas tiesības nodokļa maksātājam arī tad, ja, pat nepastāvot tiešai un tīlītājai saiknei starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem tādēļ veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, radušies izdevumi veido daļu no šo nodokļa maksātāja vispārīgiem izdevumiem un kā tādēļ tie veido daļu no tādā pārdoto preču vai sniegto pakalpojumu cenām. Šādi izdevumi ir tieši un tīlītāji saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā (šajā ziņā skat. spriedumus *Investrand*, C-435/05, EU:C:2007:87, 24. punkts, un *SKF*, C-29/08, EU:C:2009:665, 58. punkts).

29 No Tiesas judikatūras izriet, ka, piemērojot tiešas saiknes kritēriju, kurš jāpiemēro nodokļu administrācijām un valsts tiesīm, tām ir jāievēro visi apstākļi, kuros norisinājušies attiecīgie darījumi, un jāņem vērā tikai tie darījumi, kas ir objektīvi saistīti ar nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamo darbību. Tādējādi tādās saiknes esamība ir jāvērtē, ņemot vērā attiecīgā darījuma objektīvo saturu (šajā ziņā skat. spriedumu *Becker*, C-104/12, EU:C:2013:99, 22., 23. un 33. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

30 No iesniedzējtiesas veiktajiem konstatējumiem izriet, ka pamatliet *Sveda* izdevumus saistībā ar attiecīgās atpakaļ takas izbūvi būtu jāiekļauj tās plaņotās saimnieciskās darbības ietvaros nodrošināto preču un pakalpojumu cenā.

31 Iesniedzējtiesai ir radušās šaubas par tiešas un tīlītājas saiknes esamību starp iepriekš

veiktiem darījumiem un *Sveda* plānoto saimniecisko darbību kopumā, jo ir tieši paredzēts, ka attiecīgās kapitālieguldījumu preces sabiedrība izmantos bez maksas.

32 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja nodokļa maksātāja iegādātas preces vai pakalpojumi tiek izmantoti darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļa un kam netiek piemērots PVN, nodoklis netiek iekasēts un priekšnodoklis netiek atskaitēts (spriedums *Eon Aset Menidjmont*, C-118/11, EU:C:2012:97, 44. punkts un tajā norādītā judikatūra). Šajos divos gadījumos nepastāv tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas radušies iepriekš, un saimniecisko darbību, ko vēlāk veic nodokļu maksātājs.

33 Tomēr, pirmkārt, no līguma sniegtā prejudiciālu nolikumu neizriet, ka attiecīgās atpūtas takas nodošana sabiedrībai ietilptu kādā no PVN direktīvā paredzētiem atbrīvojumiem. Otrkārt, saistībā ar šīs takas ierīkošanu *Sveda* radušies izdevumi, kā izriet no šī sprieduma 23. punkta, var tikt saistīti ar nodokļa maksātāja plānoto saimniecisko darbību, taču tie neattiecas uz darbību, kas neietilpst PVN piemērošanas jomā.

34 Kapitālieguldījumu preču tīlītāja bezmaksas izmantošana tādās apstākļos kā pamatlietā tādējādi nedod pamatu apšaubīt tiešas un tīlītājas saiknes esamību starp iepriekš un vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, un šī izmantošana tādā neietekmē tiesību atskaitēt PVN esamību.

35 Tādējādi šī iet, ka pastāv tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas radušies *Sveda*, un tās plānoto saimniecisko darbību kopumā, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

36 Turklāt atskaitēšanas koriģēšanas laikposmiem nav nekādas ietekmes uz tiesību atskaitēt PVN rašanos (šajā ziņā skat. spriedumu *Lennartz*, C-97/90, EU:C:1991:315, 8. un 20. punkts), kuras atbilstoši judikatūrai, par ko atgādināts šī sprieduma 20. punktā, nosaka tikai statuss, kādā persona rīkojas attiecīgās preces iegādes brīdī. Taču tas neskar priekšnodokļa atmaksu, kas nodokļa maksātājam būs jāveic, ja izrādīsies, ka iegādātā prece vai iepriekšējā posma ražojums nav ticis izmantots viņa saimnieciskajā darbībā.

37 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka PVN direktīvas 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādās apstākļos kā pamatlietā nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt PVN priekšnodokli, kas samaksēts par tādā kapitālieguldījumu preču iegādi vai izgatavošanu saistībā ar plānoto saimniecisko darbību lauku tīrīšanā un izklāides jomā, kuras, pirmkārt, ir tieši paredzētas sabiedrības izmantošanai bez maksas un, otrkārt, var būt īstenotas ar nodokli apliekamus darījumus, ja ir konstatēta tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar iepriekš veiktiem darījumiem un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, kas uz objektīvu faktu pamata ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanas izdevumiem

38 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ jālemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādās apstākļos kā pamatlietā nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokli, kas samaksēts par tādā kapitālieguldījumu preču iegādi vai

izgatavošanu saistībā ar plānoto saimniecisko darbību lauku tīrīšanai un izklaides jomā, kuras, pirmkārt, ir tieši paredzētas sabiedrības izmantošanai bez maksas un, otrkārt, var būt īstenotas ar nodokli apliekamus darījumiem, ja ir konstatēta tieša un tīrītāja saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar iepriekš veiktiem darījumiem un vienu vai vairākiem citiem veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, kas uz objektīvu faktu pamata ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.